

Spoveď

Zoči Voči

Chcel by som byť dobrý ako ty si,
moj vzor, stále ti len šlapem na päty,
a plánujem odvety.
V tyle cítim ako čas na mňa tlačí svojim zrakom,
zostalo mi zopár chvíľ a ja stále neviem ako ďalej.

Bojím sa naozaj sa bojím,
že sa mi nedostane tvojej podpory.
A potom nepomôžu ani doktori,
jak z hora vidíš čo sa deje so mnou na zemi,
asi mi nepoďakuješ.

A nepotľapkáš po pleci za všetky chyby,
v alkoholovom opojení, sám seba sa pýtam,
kde si mal hlavu ty imbecil.
hore dole v pekle v raji v nebi, či na zemi
kto vie kde skončím.
A kde nájdem tie svoje istoty.
Vraveli mi že dobro nikdy neumiera,
až keď som zistil že človek vlastnú dušu predá.
A potom kde je viera.
A potom kde je cena.
Ja nebudem z tých čo sa bohu nikdy nespovedá.

Zas som o jeden deň múdrejší,
to čo príde nezistím.
Zas som o jeden deň múdrejší.

Chcel by som byť dobrý ako ty si,
moj vzor stále ti len šlapem na päty,
a plánujem odvety.

V mojom vnútri sám dúfam v naposledy niečo zlomilo že bude sever
na juhu a čo je suché cele pod vodou,
ten čo mlčí chce vždy toho
najviac povedať a preto mlčím,
a ľuďom na otázky neodpovedám.
Viem čo bolo a viem čo bude,
ostatné je nepodstatné.

Zas som o jeden deň múdrejší všetko bude ako má byť. to čo príde
nezistím ako má byť. zas som o jeden deň múdrejší
zas som o jeden deň múdrejší všetko bude ako má byť, to čo príde
nezistím ako má byť zas som o jeden deň múdrejší